

Bruksela, 21 czerwca 2018 r.
(OR. en)

10332/18

FIN 491
CADREFIN 124
FC 32
FSTR 36
REGIO 47

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	9677/18 + COR 1
Dotyczy:	Sprawozdanie specjalne nr 8/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „Unijne wsparcie dla inwestycji produkcyjnych w przedsiębiorstwach – wymagany większy nacisk na trwałość” – Konkluzje Rady (18 czerwca 2018 r.)

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady – „Unijne wsparcie dla inwestycji produkcyjnych w przedsiębiorstwach – wymagany większy nacisk na trwałość” przyjęte przez Radę na 3624. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 18 czerwca 2018 r.

**Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 8/2018 Europejskiego Trybunału
Obrachunkowego pt.**

**„Unijne wsparcie dla inwestycji produkcyjnych w przedsiębiorstwach – wymagany większy
nacisk na trwałość”**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

- (1) Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie specjalne nr 8/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (dalej zwanego „Trybunałem”) i uwagi Komisji do tego sprawozdania;
- (2) ODNOTOWUJE, że w sprawozdaniu oceniono trwałość produktów i rezultatów inwestycji produkcyjnych dokonanych w przedsiębiorstwach w pięciu państwach członkowskich¹ w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w latach 2000–2006 i 2007–2013;
- (3) PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI ustalenia zawarte w sprawozdaniu, a w szczególności, co następuje:
 - przewidziane w prawie UE wymogi dotyczące trwałości zostały spełnione we wszystkich regionach, w których przeprowadzono kontrolę;
 - ogólnie rzecz biorąc, projekty poddane kontroli generowały produkty zgodnie z założeniami;
 - w ramach większości projektów poddanych kontroli rezultaty były trwałe, natomiast w przypadku jednej czwartej projektów rezultaty były częściowo trwałe, a w przypadku jednej piątej – nie były trwałe;

¹ Austria, Republika Czeska, Niemcy, Włochy i Polska.

- w przypadku braku trwałości Trybunał stwierdził, że jego przyczynami były niedostateczny nacisk na trwałość na różnych szczeblach zarządzania środkami finansowymi UE, jak również uchybienia w zarządzaniu, a – w niektórych sytuacjach – czynniki zewnętrzne, takie jak kryzys gospodarczy;
 - większość projektów wygenerowała bezpośrednie rezultaty, związane głównie z tworzeniem miejsc pracy, polepszeniem dostępu do finansowania i pożyczek oraz zwiększeniem produkcji i wydajności, także w okresie po zakończeniu projektu;
 - ramy regulacyjne polityki spójności w okresie 2014–2020 r. sprawiły, że działania były w większym stopniu ukierunkowane na trwałość;
 - Trybunał zaleca wprowadzenie dalszych usprawnień w polityce spójności na okres po 2020 r. w celu zwiększenia trwałości rezultatów;
- (4) Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE ogólnie satysfakcjonującą sytuację pod względem trwałości projektów przedstawioną w sprawozdaniu;
- (5) ZAUWAŻA, że koncepcja trwałości stosowana w kontroli różni się od wymogów dotyczących trwałości określonych w prawodawstwie UE na poprzedni, a także obecny okres programowania, oraz że zalecenia Trybunału nie mają na celu wprowadzenia zmian ustawodawczych w obecnym lub kolejnym okresie programowania;
- (6) PODKREŚLA wagę, jaką Rada przywiązuje do ukierunkowania polityki spójności na osiąganie wyników, o czym świadczy, m.in. wprowadzenie do prawodawstwa w dziedzinie polityki spójności na lata 2014–2020 licznych nowych elementów opartych na wynikach;

(7) W świetle zaleceń Trybunału:

- a) WZYWA Komisję i państwa członkowskie by podjęły – na ich odnośnych szczeblach zarządzania – wszelkie niezbędne działania zapewniające spełnienie przewidzianych w przepisach wymogów dotyczących trwałości w odniesieniu do inwestycji produkcyjnych;
- b) UWAŻA, że dodatkowe wymogi dotyczące trwałości, związane w szczególności z monitorowaniem, sprawozdawczością i oceną, mogą spowodować wyższe koszty i dodatkowe obciążenie administracyjne dla beneficjentów oraz struktur zarządzających i wdrażających;
- c) APELUJE do państw członkowskich, by zwróciły szczególną uwagę na unikanie – na tyle, na ile to możliwe – efektu deadweight przy opracowywaniu procedur wyboru projektów;
- d) UZNAJE jednak, że w szybko zmieniających się i innowacyjnych sektorach ryzyko dotyczące trwałości jest z natury wyższe;
- e) ZWRACA UWAGĘ na trudność w ustaleniu związku przyczynowo-skutkowego między rezultatami pojedynczego projektu a pośrednimi korzyściami dla całego regionu;
- f) PODKREŚLA, że decyzje w sprawie działań naprawczych, które nie są związane z naruszeniami przewidzianych w przepisach UE wymogów dotyczących trwałości, ale z niezdolnością do osiągnięcia konkretnych wartości docelowych projektu, leżą w gestii państw członkowskich i ich instytucji zarządzających;
- g) UWAŻA, że trwałość jest w polityce spójności ustalonym pojęciem i w związku z tym można ją uznać za dobrą praktykę w odniesieniu do wszystkich instrumentów UE związanych z inwestycjami produkcyjnymi i infrastrukturą.
